

ຕຸມໂອກ ກັບ ຕຸມອ້ວ

มีต้นโถกใหญ่ยืนแผ่กิ่งใบอย่างสง่างาม จนสัตว์ป่าที่
ผ่านไป-มาได้อาศัยพักพิงอีกทั้งสัตว์เหล่านั้นก็ชื่นชมใน
ความแข็งแกร่งของมัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ต้นโถกรู้สึก
ภาคภูมิใจ นานวันเข้าจากการภูมิใจก็แปรเปลี่ยนเป็น
ความลำพองตน คิดว่าตัวเองมีอำนาจถึงขั้นเป็นที่
พึ่งพาแก่คนอื่นได้

อยู่มาวันหนึ่งพายุลูกใหญ่ได้เคลื่อนผ่านป่าแห่งนี้ทั้งลมและสายฝนพัดกระหน่ำอย่างรุนแรงแบบไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ทำเอาสิ่งมีชีวิตในป่าต่างหนีหลบภัยด้วยความหวาดกลัว เหลือแค่ต้นโอ๊กใหญ่ที่เชื่อมั่นว่าพายุจะทำอะไรตนไม่ได้ "ลมพัดแค่ไหนทำอะไรเราไม่ได้หรอก ต้นเราใหญ่โต แข็งแกร่งขนาดนี้ ไม่มีทางล้มลงแน่นอน"

ด้านต้นอ้อผู้บอบบางไม่นึกหวั่นอะไรมาก เพราะตัวมันเองก็ลู่ไปตามลมได้ตลอดเวลา ไม่คิดขัดขืนอะไร ลมแรงแค่ไหนก็ทำอันตรายต้นอ้อไม่ได้ ต้นอ้ออีกใหญ่เห็นต้นอ้อเอนไปเอนมาแบบนั้นเลยหัวเราะใส่พร้อมพุดตาทักทาย

อีก 2-3 วันต่อมาชาวบ้านผ่านมาเห็นต้นโถง
ที่ล้มลงจึงเอาเลื่อยมาตัดไม้ออกมาเพื่อเอา
ไว้ใช้สอยและสร้างบ้านเรือน ทั้งไว้เพียง
พื้นที่ว่างเปล่าอันเคยมีต้นโถงตั้งอยู่ด้านต้น
อ้อคู่ออนโยนและโอนอ่อนไปกับลมที่ยังคง
ยืนต้นอย่างสำราญไปอีกนานแสนนาน

มีต้นโวกใหญ่ยืนแผ่กิ่งใบอย่างสง่างาม จนสัตว์ป่าที่
ผ่านไป-มาได้อาศัยพักพิง อีกทั้งสัตว์เหล่านั้นก็ชื่นชม
ในความแข็งแกร่งของมัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ต้นโวก
รู้สึกภาคภูมิใจ นานวันเข้าจากการภูมิใจก็แปรเปลี่ยน
เป็นความลำพองตน คิดว่าตัวเองมีอำนาจถึงขั้นเป็น
ที่พึ่งพาแก่คนอื่นได้

นิทานเรื่องนี้ สอนให้รู้ว่า

